



ה"ט 45079/11/22 - איתן וייס, סיגל וייס נגד ניר בוכמן, מורן בוכמן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 45079-11-22 וייס ואח' נ' בוכמן ואח'

בפני
המבקשים

1. איתן וייס
2. סיגל וייס
בעצמם

נגד
המשיבים

1. ניר בוכמן
2. מורן בוכמן
ע"י ב"כ עוה"ד אורן שוורץ

פסק דין

1. ביום 21.11.2022 הגישו המבקשים בקשה במעמד צד אחד למתן צו כנגד המשיבים מכח **חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001** (להלן: **החוק**).

2. המבקשים והמשיבים מתגוררים באותו הבניין בשכונת רמת חן בחיפה, כאשר דירת המשיבים ממוקמת מעל זו של המבקשים.

3. לטענת המבקשים, בבקשה ובדין שהתקיים בפניי ביום 21.11.2022, מקימים המשיבים רעש בלתי סביר בשעות הבוקר המוקדמות ובשעות הלילה המאוחרות, באמצעות צעדי הליכה וריצה רועשים, גרירת רהיטים, הפלת חפצים וכן הלאה. כן טענו, כי כאשר הם חולפים על פני דלת דירת המשיבים בדרכם מחניית הבניין אל דירתם, דופקים המשיבים בעוצמה על דלת דירתם על מנת להבהילם ולהטיל עליהם אימה. לטענתם, הם פנו למשטרת ישראל ושם הנחו אותם לפנות לבית המשפט ולהגיש בקשה למתן צו על פי **החוק**. המבקשים ציינו, כי בין הצדדים קיים סכסוך המתברר בפני המפקחת על רישום המקרקעין, זאת בעקבות סגירת חלק ממרפסת המשיבים - לטענת המבקשים, באופן לא חוקי - מה שגורם לנזילות ולנזקים בדירת המבקשים. לטענתם, התנהלות המשיבים כמפורט לעיל נובעת מתוך רצונם לנקום במבקשים בגין ההליכים המתנהלים במקביל.

4. במעמד הדיון נעתרתי לבקשת המבקשים ונתתי צו המורה למשיבים להימנע מלהטריד את המבקשים, להפריע לשלוות חייהם, לבלוש או לעקוב אחריהם ולהקים רעש בלתי סביר מתוך שטח דירתם. כן נקבע מועד לדיון במעמד שני הצדדים ליום 27.11.2022.

5. ביום 22.11.2022 הגישו המשיבים באמצעות בא כוחם בקשה לביטול הצו, בה הכחישו מכל וכל את טענות המבקשים וטענו כי אין מדובר אלא בנסיון להטיל עליהם אימים על רקע הסכסוך הנידון בפני המפקחת. לבקשה צורפה, בין השאר, תכתובת הוואטסאפ בין שכני הבניין בו מתגוררים הצדדים, ממנה עולה כי בשל בעיות אקוסטיקה בבניין לא תמיד ניתן לזהות באופן ודאי מקורם של רעשים בבניין, וכי לא תמיד רעשים הנשמעים לכאורה מן הקומה שמעל אכן נובעים ממנה. בעניין זה הוצגה לכאורה הודעת וואטסאפ של מבקשת



מס' 2 בעצמה. לטענת המשיבים, בשל תוספת בנייה שעשו המבקשים לפני מספר שנים הם מיקמו את חדר השינה שלהם מתחת למטבחם של המשיבים, המהווה את מרכז חיי הבית בשעות הבוקר; עוד טענו, כי מרבית שעות היום הם אינם נמצאים בבית, אלא בעבודה, ואילו הילדים נמצאים בבית הספר ולאחר מכן בחוגים, וכי הרעש עליו מלינים המבקשים הינו רעש סביר של התארגנות בשעות הבוקר ושל ארוחת ערב משפחתית בשעות הערב, ובוודאי שאיננו נגרם במזיד על מנת להפריע למבקשים.

6. בהחלטה מאותו היום קבעתי כי כיוון שמדובר בצו ארעי, אינני מוצאת לנכון לבטלו בטרם שמיעת שני הצדדים בדיון שיתקיים.

7. למחרת (23.11.2022) שבו המבקשים וביקשו את ביטול הצו; לטענתם, מאז מתן הצו מזעיקים המבקשים את המשטרה בתואנה של כל רעש קל, תוך שימוש לרעה בהליכי המשפט וניצול הצו שניתן בידם, מה שמהווה פגיעה חמורה במשיבים ובילדיהם בקטנים ופוגע בשמם הטוב, במיוחד אל מול שכניהם העדים לכל ביקור של נידת משטרה בביתם.

8. בהחלטה שניתנה בו ביום בשעות אחר הצהרים המאוחרות (זאת בשל השתתפותי לאורך כל היום ביום-עיון של שופטי המחוז) הוריתי על הקדמת הדיון למחרת, ה - 24.11.2022 בשעה 13:30. עקב השעה המאוחרת נמסרה ההחלטה טלפונית לצדדים על ידי המזכיר הראשי של בית המשפט.

9. כיוון שהמבקשים הודיעו כי אינם יכולים להתייצב למחרת ב - 13:30 עקב נסיעה מתוכננת לבית-אל להשתתפות באירוע של בנם במסגרת שירותו הצבאי, ערך המזכיר הראשי באותו הערב מספר שיחות תיאום טלפוניות עם הצדדים ובסופו של דבר תואם מועד דיון לשעה 9:30, וזאת לאחר שפיניתי לצורך כך זמן במיוחד (במהלך שמיעת תיק הוכחות אחר). שני הצדדים אישרו כי המועד האמור מתאים להם.

10. אלא שביום 24.11.2022 בשעה 8:30 התייצבו המבקשים בבית המשפט והגישו בקשה לביטול הדיון שהיה אמור להתקיים שעה מאוחר יותר, שכן הסתבר להם כי אם יתייצבו לדיון במועדו לא יספיקו להגיע לאירוע של בנם בבית-אל; השניים עזבו את בית המשפט בטרם ניתנה החלטה בבקשתם.

11. בעקבות זאת ובשים לב לטענות המשיבים בשתי בקשותיהם לביטול הצו, הוריתי, בהחלטה מפורטת מיום 24.11.2022, על ביטול הצו ועל קביעת מועד אחר לדיון.

12. במהלך דיון ההוכחות שקיימתי בהמשך אותו הבוקר הגיעו לאולם המשיבים עם בא-כוחם, אשר מחה בתוקף על ביטול הדיון, אליו הגיע במיוחד מתל אביב, וזאת תוך התעלמות מוחלטת מהצדדים ששהו באולם בדיון האחר, וממומחה בית המשפט שהעיד באותה השעה בפניי. המשיבים ובא-כוחם נדרשו לצאת מן האולם; הם שבו אליו בסיום דיון ההוכחות וטענו טענותיהם באופן מסודר, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מאותו היום.

13. דיון במעמד שני הצדדים התקיים בפניי ביום 18.12.2022. בדיון נחקרו המבקשים על ידי ב"כ המשיבים וחזרו על טענתם כי המשיבים מקימים רעש בלתי סביר ובמתכוון. המבקשים הגישו התקן נישא ובו, לטענתם, הקלטות המתעדות את הרעש אותו מקימים המשיבים. כן צורף פירוט השעות בהקלטות בהן נשמעים הרעשים (מב/1). המבקשים מסרו על הסכמתם להצעת בית המשפט לפיה יוותרו על הצו כנגד התחייבות המשיבים שלא להרעיש בשעות המקובלות. המבקשים אף מסרו למשיבים באמצעות בא כוחם סט של מדבקות לִבְד המיועדות



להדבקה על רגלי רהיטים להקטנת רעש הגרירה והפילו תחינתם בפניהם כי יעשו בהן שימוש. המשיב טען מנגד, כי כל רגלי הרהיטים במטבחיו מצוידות במדבקות גומי המשמשות לאותה מטרה. אציין, כי בסיום הדיון נותרו המדבקות על שולחן ב"כ המשיבים.

14. המשיבים כפרו מכל וכל בטענות המבקשים והסבירו כי הרעשים עליהם מלינים המבקשים הם רעשים רגילים וסבירים של התארגנות בבוקר ושל ארוחת ערב. לטענתם, המבקשים עצמם אינם בוחלים באמצעים להטריד את המשיבים, כגון הקמת רעש באמצעות מכות פטיש על תקרתם - היא רצפת דירת המשיבים (עניין אותו אישרה המבקשת בעצמה בדיון הראשון, לטענתה - על מנת להשתיק את הרעש העולה מדירת המשיבים) או כגון השמעת מוסיקה רועשת במשך שעות ארוכות מתחת לחלון המשיבים. המשיבים ציינו, כי ניסו להשיג את הסרטונים ממצלמות הגוף של השוטרים שהזעיקו המבקשים אל ביתם מכוח הצו, בימים הספורים בהם עמד בתוקף, אלא שנדחו על ידי המשטרה בטענה כי מדובר בסכסוך שכנים (אסמכתא לכך הוגשה וסומנה מש/1). אשר להצעת בית המשפט דלעיל, המשיבים סירבו ליתן התחייבות כלשהי ועתרו לדחיית הבקשה למתן הצו תוך חיוב המבקשים בהוצאות.

דין והכרעה

15. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני קובעת כי אין מקום למתן צו בהתאם **לחוק**.
16. **החוק** נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקתו של חוק למניעת אלימות במשפחה, **תשנ"ב-1991**, ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות.
17. בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו. מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וכדומה.
18. הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 **לחוק** כך:
- "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".**
19. פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג *stalking*) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.
20. הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 **לחוק** כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: האחד - יסוד הפונה אל העבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; והשני - יסוד הצופה פני עתיד: לעניין יסוד זה נדרש מבקש הסעד להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו. רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי



להקים עילה למתן הצו.

21. אכן, צו הניתן על פי **החוק** אינו עניין של מה בכך: מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד, על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט יורם דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** [28.4.2011] בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

22. ביישום כל האמור לעיל בענייננו, לא מצאתי כי המבקשים הניחו בפניי תשתית עובדתית מספקת להוכחת טענתם בדבר הקמת רעש חריג, בשעות בלתי סבירות, לא כל שכן מתוך כוונה תחילה לפגוע במבקשים, להפריע לשגרת חייהם או להטרידם. כך גם באשר לטענתם להטחת דפיקות בדלת דירת המשיבים בעת שהמבקשים חולפים לידה. בעניין זה מצאתי לנכון להעדיף את דברי המשיבים שהכחישו עניין זה מכל וכל.

23. האזנתי בקשב רב להקלטות שהגישו המבקשים.

ראשית, וכפי שגם עולה מפירוט השעות בהן בוצעו ההקלטות, מדובר בהקלטות שבין השעה 6:49 לכל המוקדם ועד לשעה 22:31 לכל המאוחר. מדובר בעיקר בשעות הבוקר, בין 7:00 ל - 8:00, וכן לפנות ערב, בסביבות השעה 18:00 ועד 20:00. רוב שעות היום לא נרשמו רעשים כלשהם, מה שעולה בקנה אחד עם עדות המשיבים, כי במרבית שעות היום הם כלל אינם נמצאים בבית.

שנית, אכן מידי פעם, במועדים המצויינים בפירוט השעות, נשמעים צעדים או גרירה של רהיט; אולם אלו הם רעשים נקודתיים שאינם אורכים למעלה משנייה אחת או שתיים. אין מדובר ברעש ממושך או מתמשך, העשוי להצביע על כוונה תחילה להקים רעש מטריד ומפריע. התרשמותי היא כי מדובר ברעש סבירה של התנהלות חיים שגרתית בבית מגורים, כאשר בני המשפחה מתעוררים ומתארגנים לצאת לבית הספר ולעבודה עד לשעה 8:00 בבוקר, וכן בשעות הערב, בעת ארוחת הערב המשפחתית. כל אלו מתיישבים עם עדותם של המשיבים בעניין.

24. אציין, כי **מתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), תשנ"ג-1992 ומתקנות למניעת מפגעים (רעש בלתי סביר), תש"ן-1990** עולה, כי השעות בהן אין להקים רעש לסוגיו הן 22:00 או 23:00 בלילה ועד 6:00 או 7:00 בבוקר. דומני כי המבקשים עומדים בתנאים אלו.

25. אציין, כי לטעמי, גם מקרה של הפרות התקנות האמורות - וכאמור לא מצאתי כי אלו מהתקנות הללו הופרו - אינו עולה כדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה **בחוק** וככזו **שחוק** זה נועד למנוע.

26. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית בקשת המבקשים למתן צו על פי **החוק**.

27. למען יחסי שכנות טובה, ובשים לב לכך שהמבנה סובל כפי הנראה מבעיות אקוסטיות, **אמליץ** למשיבים להימנע ככל האפשר מהקמת רעש בין השעות 23:00 ועד 6:00 שלמחרת, מתוך התחשבות במבקשים. מובהר, כי מדובר בהמלצה בלבד.

28. לעניין ההוצאות: שקלתי מחד את התנהלותם של המבקשים בכך שלא הציגו בפני בית המשפט את מלוא



התמונה בהגישם את הבקשה למתן צו במעמד צד אחד, ובמיוחד את בעיות האקוסטיקה מהן סובל הבניין, עניין הידוע למבקשים. כן שקלתי את העובדה שהתייצבו בבית המשפט בבוקר ה - 24.11.2022, לאחר שמועד זה תואם עמם בערב הקודם על ידי המזכיר הראשי של בית המשפט ובתיאום עמי, אולם בחרו להגיש בקשת דחייה במעמד צד אחד מבלי להמתין להחלטה בבקשה, ובמועד בו כבר לא ניתן היה להודיע על ביטול הישיבה למשיבים ולבא-כוחם. מאידך נתתי דעתי לכך, שלדבריהם נקטו הליך זה בהמלצת השוטר הקהילתי אליו פנו. מנגד לקחתי בחשבון את התנהלות המשיבים ביום 24.11.2022 במהלך דיון הוכחות אחר שהתקיים.

מכל אלו, ולא בלי היסוס, וכיוון שסבורתני כי פסיקת הוצאות עלולה להביא להסלמת הסכסוך הקיים ממילא ולהגברת הלהבות, דבר ממנו יש להימנע, ומתוך תקווה כי הצדדים ישכילו ללבן את המחלוקות ביניהם בהבנה ובהסכמה, אני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו בגין הליך זה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור נא את התיק.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.